

Birthe Hansen (SF):

Jeg skal ikke blande mig i den konservative ordførers lidt sure bemærkninger om et andet oppositionsparti, men også vi vil gå ind i et positivt udvalgsarbejde, og vi vil også fremføre nogle argumenter for, at dansk filmproduktion får en bedre tilværelse fremover. Det kan godt være, at vi kan blive enige på nogle af de områder, som vi vil foreslå, fru Connie Hedegaard.

Se, den nuværende kulturminister vil fremme den folkelige side af kulturlivet. Den holdning er ministeren i hvert fald citeret for i adskillige medier. Mener ministeren ikke også, at den danske filmproduktion er en del af denne folkelige kultur? Det ved jeg selvfølgelig ikke om ministeren mener. Det kan jo godt være, at ministeren tænker på nogle helt andre ting, når ministeren tænker på folkelig kultur. Det er måske noget med folkedans, amatørteater og lign.

Når jeg i dag ikke ved, hvad det er, ministeren tænker på, og hvilken kulturel værdi ministeren tillægger filmproduktionen, skyldes det, at jeg ved en sammenligning mellem lovforslaget i dag og det betækningsbidrag til forslag nr. L 30 til filmlov fra april 1988, som hr. Søren Hansen også har været inde på, ikke kan finde det daværende udvalgsflertals ændringsforslag i betænkningen indføjet i det lovforslag, som vi har til behandling i dag.

Nu kan nogle så sige, at det heller ikke er sædvane. Nej, det kan godt være, men det er vel heller ikke sædvane, at et parti – i dette tilfælde Det Radikale Venstre – ikke vil kendes ved sin egen indstilling. Nok er der gået et halvt år, men til gengæld tilhører den nuværende kulturminister det parti, som for et halvt år siden sammen med Socialdemokratiet og SF udgjorde det flertal, der stod bag betækningsbidraget.

Derfor er jeg også nødt til at sige til ministeren: På trods af nok så mange ord om det korrekte juridiske i at bruge ordet »forslag« i § 6, stk. 3, ønsker vi, som vi også gjorde det i april 1988 – vi ønskede det dengang sammen med Socialdemokratiet og De Radikale, og det ønsker vi da fortsat – at få det oprindelige ord »indstilling« ind i filmloven igen. En indstilling er efter vores mening det rette ord for det ansvar, som filmkonsulenten har i kraft af sin kompetence. Ordet »forslag« kan betyde, at bestyrelsen fremover vil foretage et valg, og det kan da slet ikke være meningen.

Jeg ved godt, at et konsulentfirmas rapport danner baggrunden for denne lovrevision. Nu kan man jo så mene, hvad man vil, om konsulentfirmaer, men at de skulle være mere fejlfri end alle andre, er der vel næppe nogen grund til at tro. Jeg mener, det er en fejl, når ministeren i sit forslag følger rapporten op og hermed afskærer personer med filmfaglige tillidsposter fra at sidde i bestyrelsen for institut og filmcentral.

En lille tvivl må der vel også have sneget sig ind i ministerens sjæl, for ellers var der vel ingen grund til bemærkningerne til § 6, stk. 4, hvor der står, at bestyrelse/sekretariat efter behov kan søge bistand – enten internt eller eksternt – ved bedømmelsen af de foreliggende ansøgninger.

Argumentationen for at undgå de filmfaglige i bestyrelsen skulle ifølge konsulentfirmaets rapport være deres alt for ofte forekommende inhabilitet. Det kunne da egentlig være interessant at få det helt nøjagtige tal for, hvor mange suppleanttimer der er ydet betaling for i hele den forrige filminstitutbestyrelsesperiode, set i relation til, hvor mange timer bestyrelsen har fungeret. Det kunne så være det første spørgsmål under det kommende udvalgsarbejde.

Til afslutning vil jeg så godt sige, at jeg håber, nøjagtig som fru Connie Hedegaard, at vi gennem udvalgsarbejdet kan få skabt enighed om, at den goodwill, som Danmark på det seneste har fået i udlandet på baggrund af danske film, så følges op med den merbevilling, som også lå i betækningsbidraget fra april 1988.

Helge Sander (V):

Vort inderlige ønske er i hvert fald, at tredje gang bliver lykkens gang. Jeg kan også tilslutte mig det, der er sagt tidligere: at vi jo indgående har behandlet i hvert fald hovedelementerne i dette forslag, således at det ikke skal blive nogen lang melding fra vores side, kun, at vi er særdeles tilfredse med det lovforslag, der foreligger. Vi synes, det er godt, at vi har fået sat det med konsulenterne, med instituttet, med Filmskolen og med børnefilmområdet på plads. Alt sammen er det blevet placeret på en for vores vedkommende særdeles tilfredsstillende måde.

Vi vil også gerne endnu en gang slå et slag for den virkelige nyskabelse i forslaget, nemlig fifty-fifty-ordningen. Når der nu kun står 15 mio. kr., vil jeg gerne tilslutte mig den konservative